

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 25e maart 1985 door de Voorzitter van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "über die Beteiligung der Gemeinschaft an Zuschüssen für die Ausführung von Arbeiten für grosse Kultur- und Sportinfrastruktur, die durch Gemeinden ausgeführt werden", heeft de 10e april 1985 het volgend advies gegeven :

OPSCHRIFT.

Men stelde het opschrift beter als volgt :

"Decreet betreffende de toekenning van toelagen aan de gemeenten voor de aankoop van en voor de uitvoering van werken aan grote cultuur- en sportinfrastructuur".

AANHEF.

Men stelde de aanhef als volgt :

"De Executieve van de Duitstalige Gemeenschap,

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van ...

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van ... wordt gelast in haar naam bij de Raad ... het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

..."

.../...

Het ontwerp zal moeten worden voorgedragen, ingediend en ondertekend door ieder lid van de Executieve dat bevoegd is voor een of meerdere van de aangelegenheden waarop het voorontwerp betrekking heeft, en dit onder de vermelding van dat deel van zijn officiële benaming dat op die bevoegdheid wijst (Bijvoorbeeld : de Gemeenschapsminister voor Sport en Toerisme). De Voorzitter van de Executieve dient, in zijn hoedanigheid van Voorzitter, alleen bij de ondertekening van het indieningsbesluit te worden betrokken en vermeld, ongeacht in welke andere hoedanigheden hij bij de voordracht, de indiening en de ondertekening van het ontwerp betrokken is.

Het is niet gebruikelijk naar het advies van de Raad van State te verwijzen in het indieningsbesluit van een ontwerp van decreet.

BEPALEND GEDEELTE.

Het is een nutteloze verzwaring van de tekst telkens te preciseren dat het gaat om de Executieve "van de Duitstalige Gemeenschap".

De artikelen 2 en volgende worden in een normatieve tekst gewoonlijk afgekort aangekondigd. Men schrijve dus : Art. 2, Art. 3, enz.

Artikel 1.

1. Om overlapping te voorkomen van het toepassingsgebied van het hier onderzochte ontwerp-decreet met dat van het eveneens in voorbereiding zijnde ontwerp-decreet betreffende de subsidiëring inzake kleine cultuur- en sportinfrastructuur, schrijve men : "... waarvan de kosten meer dan 5 miljoen bedragen ...".

.../...

2. De woorden : "ze betaalbaar stellen en ze uitkeren" zijn overbodig.

3. Het ware duidelijker de preciseringen van artikel 2, § 1, omtrent de werken die voor subsidiëring in aanmerking komen, in artikel 1 op te nemen.

De tekst zou dan als volgt kunnen worden geredigeerd :

"Binnen de perken ... kent de Executieve aan de gemeenten toelagen toe voor de aankoop van, alsmede voor de bouw-, de uitbreidings- en de verbouwingswerken aan ... (verder zoals in het ontwerp) ...".

Het is bovendien wenselijk dat, op zijn minst in de memorie van toelichting, criteria zouden worden aangegeven aan de hand waarvan zal kunnen worden uitgemaakt wat onder "praalgebouwen of weelderige inrichtingen" moet worden verstaan.

4. De overzichtelijkheid en de logische samenhang van het ontwerp zouden ten slotte nog verder kunnen worden verbeterd door het eerste lid van artikel 3 als tweede lid in artikel 1 op te nemen.

Artikel 2.

Rekening gehouden met het voorstel dat bij de bespreking van artikel 1, sub 3 werd geformuleerd, zou de redactie van artikel 2 - bepaling die men alleszins niet in genummerde paragrafen dient in te delen - als volgt kunnen worden vereenvoudigd :

.../...

"Art. 2. De toelage bedraagt 60 t.h. van het overeenkomstig artikel 5 voor subsidiëring in aanmerking te nemen globaal bedrag van de uitgaven.

Wanneer de infrastructuur een regionaal belang heeft, kan de Executieve de uitgaven voor meer dan 60 t.h. subsidiëren".

Wel zou dan, in de memorie van toelichting of in een uitvoeringsbesluit, in de mate van het mogelijke moeten worden aangegeven aan de hand van welke criteria het regionaal belang van een infrastructuur zal worden beoordeeld en in welke mate de Executieve in functie van die criteria het subsidiëringspercentage zal mogen verhogen.

Artikel 3.

1. Zoals reeds werd aangestipt, verdient het aanbeveling het eerste lid van artikel 3 over te brengen naar artikel 1.

2. Het tweede lid voege men, na de nodige aanpassing van de redactie ervan, in artikel 5, § 1, in.

Artikel 4.

Uit deze bepaling kan niet worden opgemaakt of daarmee aan de Executieve een normatieve bevoegdheid wordt verleend dan wel een bevoegdheid om geval per geval te beslissen. In de laatste veronderstelling zouden bovendien ook voor die aangelegenheid in de memorie van toelichting de criteria moeten worden aangegeven waardoor de Executieve zich bij het nemen van haar beslissingen zal moeten laten leiden.

.../...

Artikel 5.

1. Men stelde paragraaf 1 beter als volgt :

"§ 1. Het in artikel 2 bedoelde globale bedrag van de uitgaven omvat de kosten van de werken, alsmede een forfaitair bedrag dat door de Executieve wordt bepaald ... (verder zoals in c) ...

Als kosten van werken worden in aanmerking genomen :

1° wanneer de gemeente de werken in eigen beheer uitvoert, het door de Executieve goedgekeurd bedrag van de kostenraming, verhoogd in voorkomend geval met ... (verder zoals in b) ...;

2° in de andere gevallen, het bedrag van de werkelijke kosten ... (verder zoals in a) ...".

2. De Raad van State neemt aan dat in het geval bedoeld in § 1, b -in tegenstelling met wat de Nederlandse en Franse vertaling van het ontwerp zouden kunnen doen geloven - de kosten voor het huren van het materieel dat voor de uitvoering van de werken nodig is, wel degelijk bij het bedrag van de kostenraming zullen mogen worden gevoegd, en het dus niet de bedoeling is op dit punt af te wijken van de in het koninklijk besluit van 22 februari 1974 vervatte regeling, waarvan het decreet de vervanging beoogt.

3. De draagwijdte van paragraaf 2 is te onduidelijk om als normatieve bepaling te kunnen gelden.

.../...

Artikel 7.

Volgens de inlichtingen die aan de Raad van State werden verstrekt, is het niet de bedoeling aan de ontworpen regeling terugwerkende kracht te verlenen. Er lijkt ook geen reden voorhanden te zijn om af te wijken van het gemeen recht inzake de datum van inwerkingtreding van de decreten van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap (zie artikel 48 van de wet van 31 december 1983), zodat artikel 7 zonder meer kan wegvallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : P. VERMEULEN,	voorzitter,
J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
W. DEROOVER,	
F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw : F. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.